

Opzij, maart 2012

PIEK

Afzakkertje

Linda van Dyck en Victor Löw spelen de verbitterde George en Martha die elkaars bloed wel kunnen drinken in een nieuwe productie van *Who's Afraid of Virginia Woolf*. Vijftig jaar geleden ging deze klassieker van Edward Albee in première op Broadway. Eva van de Wijdeven en Mohammed Azaay zijn te zien als het jonge stel dat bij George en Martha thuis een laatste afzakkertje komt drinken. Maar erg gezellig wordt het niet. De regie is in handen van de Belgische Paula Bangels.

Première 18 februari in Leiden; speellijst: www.toptheater.nl

Krankzinnig

Deed Hamlet maar alsof, of was hij echt bezig krankzinnig te worden? En hoe gek ben je eigenlijk als je weigert je aan te passen? Voor haar nieuwe *Hamlet*-productie bij het Noord Nederlands Toneel verbleef regisseuse Ola Mafaalani met haar researcher Noraly Beyer een tijdje in gesloten psychiatrische inrichtingen. Bij het maken van deze productie lieten ze zich inspireren door wat ze daar tegenkwamen.

Première 4 maart in Groningen; speellijst: www.nnt.nl

Kunstmarathon

Welke rol spelen vrouwen op dit moment in de kunst? Op 8 maart, Internationale Vrouwendag, vindt in De Balie in Amsterdam een vrouwelijke kunstmarathon plaats met beeldend kunstenaars, ontwerpers, dansers, critici, zangers en wetenschappers. Tussen 12 uur en middernacht geven 48 vrouwen uit de kunst een presentatie van een kwartier - van een dialoog tussen Joke Hermesen en Anna Tilroe tot een liedje van Lotte van Dijck.

www.tobepresent.nl

DIK NICOLA

Alleen voor vrouwen

DOOR VROUWKJE TUINMAN

Internationale Vrouwendag is geen afwijkende dag in mijn agenda. Maar dit idee van pianiste Reinild Mees vind ik geweldig. Ik werk vaker met haar en ze zorgt voor een repertoireverbreiding waar ik normaal niet aan toekom. Eigentijdse stukken, en nu dus muziek van en voor vrouwen. Het werd tijd ook. Wist je dat zangeres, naast dat beroep waarvoor je op je rug ligt, het oudste vrouwenvak is? Vrouwen werden onderdrukt, mochten niet stemmen, maar konden een groot deel van de geschiedenis wél ster zijn op het podium. Helaas werden ze dan toch als een soort hoer gezien, met een extra talent: die gouden keel. Maar de waardering was er.

Een parallel daarvan zag je in de vorige eeuw. In een tijd dat zwarte Amerikanen niet de bus mochten nemen en een aparte wc moesten gebruiken, werden vrouwen als Bessie Smith al aanbeden. De zangwereld is de fase van discriminatie op het werk allang voorbij.

Dat geldt dan weer niet voor dirigenten. Het lijkt alsof vrou-

'Bij Henriëtte Bosmans zie ik echt videoclipps voor me'

welijke dirigenten eerst hun overwicht moeten bewijzen voordat het werk hun ook gegund wordt. En als ze het bewijzen, worden ze nogal eens als bitch beschouwd. Ik snap dat niet, ik vind het geweldig als iemand precies weet wat ze wil. Voor mij is kwaliteit logischerwijs iets wat de seksen overstijgt. En dat zie je ook aan werken van vrouwelijke componisten.

Tijdens de Vrouwenmuziekmarathon zing ik onder meer liederen van componiste Judith Weir, die werkt met teksten van Maya Angelou en Toni Morrison. Zeer vrouwgericht, over borsten krijgen, het moederschap. Vaak heel ontroerend.

Mijn favoriet van de avond is Henriëtte Bosmans. Bij haar werk zie ik echt videoclipps voor me. Een lied bijvoorbeeld op een van oorsprong Chinees gedicht, waarin een meisje danst in de slaapkamer van de keizer. Haar waaiertje wappert maar door, ze danst en danst, valt bijna en houdt zichzelf met één vingertje aan de rand van het bed vast. Wat natuurlijk absoluut niet mag. Zo'n subtiele gebeurtenis, die zo mooi is gecomponeerd. Ik heb het gezongen toen ik afstudeerde en ben heel benieuwd hoe ik het nu, vijftien jaar later, ervaar.'

Vrouwenmuziekmarathon, 8 maart, Concertgebouw Amsterdam. Met verder: Reinild Mees, Roberta Alexander, Irene Maessen en Karin Strobos en werk van o.a. Alma Mahler, Lili Boulanger en Hildegard von Bingen

